

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย ประเภทการวิจัยอธิบาย (explanatory research) มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและตรวจสอบโมเดลบูรณาการเชิงสาเหตุของความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ของบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการศึกษา คือ นิสิตบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่เข้าศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2538 - 2540 และกำลังศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต แผนก ก. (ทำวิทยานิพนธ์) ในภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2541 จำนวน 298 คน ดังนี้

ภาควิชา	จำนวนนิสิต (คน)			รวม
	ปี 2538	ปี 2539	ปี 2540	
1. สตรีศึกษา	2	5	2	9
2. ศึกษาศาสตร์	3	15	41	59
3. ประถมศึกษา	5	35	17	57
4. มัธยมศึกษา	12	10	27	49
5. พลศึกษา	-	4	9	13
6. บริหารการศึกษา	1	1	17	19
7. โสตทัศนศึกษา	3	5	25	33
8. ศิลปศึกษา	3	13	11	27
9. อุดมศึกษา	1	4	3	8
10. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	2	6	7	15
11. จิตวิทยาการศึกษา **	-	4	5	9
รวมทั้งสิ้น	32	102	164	298

** มีสถานะเป็นสาขาวิชา

ตารางที่ 1 จำนวนนิสิตในแต่ละภาควิชาโดยจำแนกตามปีการศึกษาที่นิสิตเข้าศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง

จากจำนวนกลุ่มประชากร ผู้วิจัยนำมาใช้หาขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานในการวิจัยโดยใช้ข้อมูลส่วนนี้ในการตรวจสอบความตรงของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ ด้วยความเชื่อมั่นระดับ 95 % และยอมให้ขนาดความคลาดเคลื่อนของค่าเฉลี่ยเกิดขึ้นได้ไม่เกิน $\pm 5\%$ ทั้งหมด จำนวน 252 คน ซึ่งในการได้มาของขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมในการวิจัยคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร (ศิริชัย กาญจนวาสี และคณะ, 2540)

$$n_{\mu} = \frac{NZ^2\sigma^2}{NE^2 + Z^2\sigma^2} \quad \text{แทนค่าในสูตร} = \frac{298(2)^2(2)^2}{298(0.1)^2 + (2)^2(2)^2} = 252$$

เนื่องจาก Anderson และ Gerbing (1984, อ้างถึงใน นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2538) กล่าวว่า การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีสเตร ควรใช้กลุ่มตัวอย่างขนาดเท่ากับหรือมากกว่า 100 ถ้าจำนวนกลุ่มตัวอย่างต่ำกว่า 100 จะทำให้มีโอกาสในการปฏิเสธสมมติฐานในการทดสอบไค - สแควร์มาก เพราะฉะนั้น จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 252 คน จึงสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการวิเคราะห์โมเดลวิธีสเตรได้ จากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดลองเครื่องมือเพื่อตรวจสอบสำนวนภาษา คำชี้แจง และวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือ

กลุ่มที่ 2 จำนวน 222 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานในการวิจัย โดยใช้ข้อมูลส่วนนี้ในการตรวจสอบความตรงของโมเดลบูรณาการเชิงสาเหตุของความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์

ตัวแปรในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ ตัวแปรที่สังเกตไม่ได้ (unobserved variables) ซึ่งเป็นตัวแปรที่เป็นมโนทัศน์นามธรรม (abstract concept) ในการวิเคราะห์จะเรียกตัวแปรนี้ว่าตัวแปรแฝง (latent variables) หรือตัวแปรโครงสร้าง (construct variables) ตัวแปรที่สังเกตไม่ได้มี 8 ตัวแปร ได้แก่ 1. การสนับสนุนทางสังคม (ξ_1) 2. องค์กรประกอบทางด้านบุคคล (ξ_2) 3. องค์กรประกอบทางด้านเหตุการณ์ (ξ_3) 4. ความขัดแย้งในบทบาท (ξ_4) 5. การเห็นคุณค่าในตนเอง (η_1) 6. ความวิตกกังวล (η_2) 7. ความเครียด (η_3) และ 8. ความพึงพอใจ (η_4)

ส่วนตัวแปรที่สังเกตได้ (manifest variables) เป็นตัวแปรที่ใช้เป็นดัชนี (indicators) วัดตัวแปรแฝง มีดังนี้ ตัวแปรสังเกตได้ภายนอก 1. การสนับสนุนจากอาจารย์ที่ปรึกษา (X1) 2. การสนับสนุนจากเพื่อนนิสิต (X2) 3. การสนับสนุนจากครอบครัว (X3) 4. ความมุ่งมั่น (X4) 5. ความเชื่อ (X5)

6. ความสามารถในการเรียน (X6) 7. สมรรถภาพทางการวิจัย (X7) 8. ลักษณะเหตุการณ์ที่ทำให้เครียด (X8) 9. ลักษณะความขัดแย้ง (X9) ตัวแปรสังเกตได้ภายใน 10. การเห็นคุณค่าของตนเองโดยทั่วไป (y1) 11. ความวิตกกังวลที่แสดงออกทางความคิด (y2) 12. ความวิตกกังวลที่แสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึก (y3) 13. ความวิตกกังวลที่แสดงออกทางสรีระ (y4) 14. ความวิตกกังวลที่แสดงออกทางพฤติกรรม (y5) 15. เหตุการณ์ที่มีลักษณะคุกคามต่อร่างกายและจิตใจ (y6) 16. การรับรู้เกี่ยวกับสภาพการทำวิทยานิพนธ์ (y7) 17. สิ่งตอบแทนที่ได้จากการทำวิทยานิพนธ์ (y8)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง แบ่งเป็น 5 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อคำถามที่เป็นข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับนิสิตที่ทำวิทยานิพนธ์ ได้แก่ เพศ ภาควิชา สาขาวิชาที่กำลังศึกษา ปีที่เข้าศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม และระยะที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ เป็นข้อคำถามแบบเลือกตอบและเติมคำในช่องว่าง

ตอนที่ 2 แบบวัดความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการตอบสนองของบุคคลเมื่อตกอยู่ในภาวะคุกคามจากการทำวิทยานิพนธ์และตอบสนองต่อสถานการณ์การทำวิทยานิพนธ์ ออกมา 4 ลักษณะ โดยใช้แบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ คือ รู้สึกบ่อยมาก (เป็นประจำทุกวัน) รู้สึกบ่อย (5-6 ครั้งภายใน 1 สัปดาห์) รู้สึกบางครั้ง (3-4 ครั้งภายใน 1 สัปดาห์) น้อยครั้ง (1-2 ครั้งภายใน 1 สัปดาห์) และไม่เคยรู้สึกเลย จำนวน 32 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยได้แนวคิดมาจากแบบวัดความวิตกกังวลของ รังรอง งามศิริ (2540) และของ Spielberg (1966) คือ

2.1 การตอบสนองทางความคิด หมายถึง การเปลี่ยนแปลงที่แสดงออกมาทางความคิดที่มีลักษณะเป็นการคิดซ้ำ ๆ เกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์ สถานการณ์การทำวิทยานิพนธ์ และความสามารถของตนเอง เกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์ จำนวน 8 ข้อ

2.2 การแสดงออกทางอารมณ์ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงที่แสดงออกมาทางสภาวะอารมณ์ ความจำ สมาธิ สติสัมปชัญญะ จำนวน 8 ข้อ

2.3 การตอบสนองทางสรีระ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงที่แสดงออกมาทางระบบประสาทอัตโนมัติ ระบบทางเดินหายใจ ระบบทางเดินอาหาร ระบบขับถ่าย จำนวน 8 ข้อ

2.4 การแสดงออกทางพฤติกรรม หมายถึง คุณลักษณะส่วนบุคคลในด้านความมุ่งมั่น ค่านิยม สติปัญญา สมรรถภาพการวิจัย จำนวน 8 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบวัดความเครียดในการทำวิทยานิพนธ์ เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความรู้สึกทางลบของนิสิตในขณะทำวิทยานิพนธ์ที่มีต่อสภาพแวดล้อมที่เข้ามาทำหยาและคุกคาม ก่อให้เกิดความไม่สบายใจ เศร้าเสียใจ ลึนหวัง และซึมเศร้า มีลักษณะเป็นแบบมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ ผู้วิจัย

นำมาจากงานวิจัยของ สุธีรา พลรักษ์ (2540) ซึ่งประเมินภาวะเครียด คือ เหตุการณ์ที่คุกคามต่อจิตใจและร่างกาย จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 4 แบบวัดเกี่ยวกับปัจจัยจากตัวบุคคลที่เป็นสาเหตุของความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 31 ข้อ

4.1 ข้อคำถามเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเอง จำนวน 10 ข้อ ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยปรับปรุงมาจากแบบวัดความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของ Coopersmith (อ้างถึงใน สุธีรา พลรักษ์, 2540) คือความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองด้านที่เกี่ยวกับตนเองโดยทั่วไป

4.2 แบบวัดด้านองค์ประกอบด้านบุคคล เป็นข้อคำถามที่ครอบคลุมคุณลักษณะ 3 ด้าน คือ ความมุ่งมั่น ค่านิยม ซึ่งใช้แนวคิดของ Lazarus and Flokman (1984) จำนวน 12 ข้อ ส่วนสมรรถภาพการวิจัย ผู้วิจัยปรับปรุงจากแบบสอบถามการรับรู้สมรรถภาพทางการวิจัยด้านสติปัญญาของ สุนทร เทียนงาม (2539) โดยใช้แบบสอบถามมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 9 ข้อ รวมจำนวนข้อคำถามทั้งหมด จำนวน 21 ข้อ

ตอนที่ 5 แบบวัดเกี่ยวกับความปัจจัยทางสภาพแวดล้อมที่เป็นสาเหตุของความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 28 ข้อ ประกอบด้วย

5.1 ข้อคำถามเกี่ยวกับความขัดแย้งในบทบาท จำนวน 5 ข้อ เป็นข้อคำถามที่ครอบคลุมลักษณะของความขัดแย้งในบทบาท 5 ลักษณะ (Gordon และคณะ, 1990 อ้างถึงใน สุธีรา พลรักษ์) คือ

5.1.1 บทบาทที่มีมากเกินไป (Role overload) หมายถึง ความขัดแย้งที่เกิดจากการที่นิสิตได้รับความคาดหวังในบทบาทมากเกินไป จนไม่สามารถจะแสดงบทบาทให้เป็นที่พอใจตามที่ตนเองและบุคคลอื่นคาดหวัง

5.1.2 ความขัดแย้งที่เกิดจากความกดดันของบุคคล (Inter - sender role conflict) หมายถึง ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นจากการที่นิสิตได้รับความคาดหวังที่ขัดแย้งกันสองทางหรือมากกว่า ซึ่งถ้าจะทำให้พอใจฝ่ายหนึ่งก็จะทำให้อีกฝ่ายหนึ่งไม่พอใจ

5.1.3 ความขัดแย้งระหว่างบุคคลและบทบาท (Person - role conflict) หมายถึง ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นจากความคาดหวังในบทบาทหนึ่ง ๆ กับบุคคลิกภาพหรือความสามารถของนิสิตไม่สอดคล้องกัน

5.1.4 ความขัดแย้งระหว่างบทบาท (Inter - role conflict) หมายถึง ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นจากการที่นิสิตต้องแสดงบทบาทสองบทบาทที่ขัดแย้งหรือไม่สอดคล้องกัน

5.1.5 ความขัดแย้งภายในบทบาท (Inter - sender role conflict) หมายถึง ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นจากการไม่สอดคล้องกันระหว่างความคาดหวังสองอย่างหรือมากกว่า การแสดงบทบาทบรรลุผลตามความคาดหวังหนึ่ง แต่ไม่สามารถบรรลุตามความคาดหวังอื่นได้

5.2 ข้อคำถามเกี่ยวกับการสนับสนุนทางสังคม จำนวน 12 ข้อ ข้อคำถามแบ่งเป็น 3 ด้านคือ การสนับสนุนจากอาจารย์ที่ปรึกษา จำนวน 4 ข้อ การสนับสนุนจากเพื่อน จำนวน 4 ข้อ และการสนับสนุนจากครอบครัว จำนวน 4 ข้อ โดยในแต่ละด้านจะมีข้อความครอบคลุมชนิดของการสนับสนุนทางสังคมตามแนวคิดของ House และ Johnson (อ้างถึงใน ลูธัว พลรักษ์, 2540) ดังนี้

5.2.1 การสนับสนุนทางอารมณ์ (emotional support) หมายถึง การให้ความรัก ความไว้วางใจ ความเห็นอกเห็นใจ ความเอาใจใส่ และการรับฟัง

5.2.2 การสนับสนุนทางด้านเครื่องมือ สิ่งของ (instrumental support) หมายถึง การให้ความช่วยเหลือโดยตรง ไม่ว่าจะเป็นด้านแรงงาน การเงิน เวลาหรือช่วยปรับสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับนิสิต

5.2.3 การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร (information support) หมายถึง การให้คำแนะนำ การให้แนวทางและข้อมูลข่าวสารที่นิสิตสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ได้

5.2.4 การสนับสนุนด้านการประเมิน (appraisal support) หมายถึง การให้ข่าวสารข้อมูลย้อนกลับในระหว่างที่นิสิตทำวิทยานิพนธ์ เพื่อให้นิสิตนำไปประเมินตนเอง

5.3 ข้อคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในการทำวิทยานิพนธ์ เป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ โดยวัดสองด้าน ได้แก่ ความรู้สึกต่อสภาพการทำวิทยานิพนธ์ จำนวน 6 ข้อ สิ่งตอบแทนในการทำวิทยานิพนธ์ จำนวน 6 ข้อ

5.4 องค์กรประกอบด้านเหตุการณ์ จำนวน 5 ข้อ เป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ การวัดลักษณะของความไม่แน่นอนของเหตุการณ์ที่เกิดจากการทำวิทยานิพนธ์ - ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองจากแนวคิดของ Lazarus and Folkman (1984)

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถามตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารรายงานวิจัย ตำราและวารสารที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดนิยามและโครงสร้างของตัวแปรที่ต้องการวัด

ขั้นตอนที่ 2 สร้างตารางวิเคราะห์โครงสร้างตัวแปรที่ต้องการวัด ในแต่ละมิติและเขียนข้อคำถามแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ สำหรับแบบวัดในขั้นตอนที่ 2,3,4 และ 5 ส่วนแบบวัดในขั้นตอนที่ 1 ใช้คำถามแบบเลือกตอบและเติมคำในช่องว่าง ซึ่งตารางโครงสร้างเนื้อหาของแบบสอบถาม แสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 โครงสร้างเนื้อหาของแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

ประเด็นหลัก	จำนวน ข้อ (รวม)	ประเด็นย่อย	จำนวน ข้อ(ย่อย)	ข้อที่
ตอนที่ 2 ความวิตกกังวล ในการทำ วิทยานิพนธ์	32	ความวิตกกังวล 1.การแสดงออกทางความคิด 2.การแสดงออกทางความรู้สึก 3.การแสดงออกทางสรีระ 4.การแสดงออกทางพฤติกรรม	8 8 8 8	1,2,3,4,5,6,7,8 9,10,11,12,13,14,15,16 17,18,19,20,21,22,23,24 25,26,27,28,29,30,31,32
ตอนที่ 3 ความเครียดใน การทำ วิทยานิพนธ์	10	ความเครียด เหตุการณ์ที่มีลักษณะคุกคาม ต่อร่างกายและจิตใจ	10	1,2,3,4,5,6,7,8,9,10
ตอนที่ 4 องค์ประกอบด้าน บุคคลที่เป็นสาเหตุ ของความวิตก กังวลในการทำ วิทยานิพนธ์	21 12	องค์ประกอบด้านบุคคล 1. ความมุ่งมั่น 2. ความเชื่อ 3. สมรรถภาพการวิจัย การเห็นคุณค่าในตนเอง 1. ด้านตนเองโดยทั่วไป 2. ด้านสังคม 3. ด้านครอบครัว	6 6 9 12 4 4 4	1,2,3,4,5,6 7,8,9,10,11,12 13,14,15,16,17,18,19,20,21 1,2,3,4 5,6,7,8 9,10,11,12

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ประเด็นหลัก	จำนวน ข้อ (รวม)	ประเด็นย่อย	จำนวน ข้อ(ย่อย)	ข้อที่
ตอนที่ 5 องค์ประกอบด้าน เหตุการณ์ที่เป็น สาเหตุของความ วิตกกังวลในการ ทำวิทยานิพนธ์	24	ลักษณะเหตุการณ์	5	
		1. เป็นเรื่องใหม่	1	1
		2. คาดคะเนได้	1	2
		3. ความชัดเจน	1	3
		4. สามารถควบคุมได้	2	4,5
		ความพึงพอใจ	12	
		1. ความรู้สึกต่อสภาพการทำ วิทยานิพนธ์	6	6,7,8,9,10,11
		2. สิ่งตอบแทนที่ได้จากการทำ วิทยานิพนธ์	6	12,13,14,15,16,17
		การสนับสนุนจากสังคม	12	
		1. จากอาจารย์ที่ปรึกษา	4	23,24,25,26
		2. จากเพื่อนนิสิต	4	27,28,29,30
		3. จากครอบครัว	4	31,32,33,34

ขั้นตอนที่ 3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นอาจารย์ในภาค
ศึกษาศาสตร์ จำนวน 3 ท่านและคณะจิตวิทยา จำนวน 2 ท่าน ตรวจสอบความ
ตรงตามเนื้อเรื่อง (Content Validity) ความตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) และภาษาที่ใช้
แล้วดำเนินการปรับปรุงแก้ไข

ขั้นตอนที่ 4 นำแบบสอบถามตอนที่ 2,3,4 และ 5 ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับกลุ่ม
ตัวอย่างกลุ่มที่ 1 จำนวน 5 คน และสัมภาษณ์ว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความเข้าใจคำสั่งและข้อคำถาม
ชัดเจนหรือไม่ แล้วดำเนินการปรับปรุงแก้ไข

ขั้นตอนที่ 5 นำแบบสอบถามตอนที่ 2,3,4 และ 5 ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองกับกลุ่มตัว
อย่างกลุ่มที่ 2 จำนวน 30 คน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงเชิงความสอดคล้องภายใน
(internal consistency) โดยวิธีหาลัมประสิทธิ์แอลฟาด้วยสูตรของคอนบราค ปรากฏผลดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าความเที่ยงเชิงความสอดคล้องภายในของแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

มาตรวัด	ค่าความเที่ยง
1. ความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์	.93
1.1 การแสดงออกทางความคิด	.81
1.2 การแสดงออกทางด้านจิตใจ	.71
1.3 การแสดงออกทางสรีระ	.95
1.4 การแสดงออกทางด้านพฤติกรรม	.86
2. ความเครียดในการทำวิทยานิพนธ์	.92
3. การเห็นคุณค่าในตนเอง	.85
4. องค์ประกอบทางด้านบุคลิก	.88
4.1 ความมุ่งมั่น	.66
4.2 ความเชื่อ	.88
4.3 สมรรถภาพการวิจัย	.88
5. ความขัดแย้งในบทบาท	.68
6. แรงสนับสนุนทางสังคม	.86
6.1 จากอาจารย์ที่ปรึกษา	.90
6.2 จากเพื่อนนิสิต	.84
6.3 จากครอบครัว	.93
7. ความพึงพอใจ	.88
7.1 สิ่งตอบแทนที่ได้จากการทำวิทยานิพนธ์	.84
7.2 ความรู้สึกต่อสภาพการทำวิทยานิพนธ์	.83
8. องค์ประกอบด้านเหตุการณ์	.67

ขั้นตอนที่ 6 นำผลการวิเคราะห์มาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไข เพื่อจัดทำเป็นแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์พร้อมที่จะนำไปใช้จริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นขั้นตอนดังนี้

1. นำหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิทยานิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยติดต่อกับฝ่ายสารสนเทศ สำนักทะเบียนและประมวลผล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอรายชื่อของนิสิตบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่เข้าศึกษาปีการศึกษา 2538 - 2540 และลงทะเบียนรายวิชาวิทยานิพนธ์ในแต่ละภาควิชา
2. ผู้วิจัยดำเนินการติดต่อขอที่อยู่ของนิสิตตามรายชื่อที่ได้มาจากสำนักทะเบียนกับฝ่ายธุรการของแต่ละภาควิชา เพื่อใช้ในการส่งแบบสอบถาม
3. ในช่วงสองสัปดาห์แรกผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเดินแจกแบบสอบถามด้วยตนเองในห้องสมุด คณะครุศาสตร์ ซึ่งในขณะนั้นเป็นช่วงที่นิสิตต้องมากรอกข้อมูลในการขอจบการศึกษาในภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2541 และเขียนขอทุนในการทำวิทยานิพนธ์ ได้จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 112 ฉบับ
4. หลังจากนั้นผู้วิจัยส่งแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้กลุ่มตัวอย่างทางไปรษณีย์ โดยมีจดหมายนำเพื่อขอความอนุเคราะห์ข้อมูลพร้อมทั้งมีการระบุ "ผู้วิจัยมีข้อจำกัดเรื่องเวลาในการศึกษาครั้งนี้ จึงมีความจำเป็นต้องขอรบกวนให้ท่านได้โปรดตอบกลับโดยเร็วที่สุด และโปรดส่งคืนตามชื่อและที่อยู่ของ วิจัยบนของตอบกลับที่แนบมาพร้อมกันนี้ จักเป็นพระคุณอย่างยิ่ง"
5. หลังจากส่งแบบสอบถามไปแล้วเป็นเวลา 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยส่งไปรษณียบัตรขอบคุณที่มีข้อความขอบคุณกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและข้อความในลักษณะเป็นการเตือนและติดตามพร้อม ๆ กันไปให้กับกลุ่มตัวอย่างทุกคน รวมระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งสิ้น 2 เดือน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด จำนวน 184 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 73.02

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 4 ตอน คือ

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเพื่อให้ทราบลักษณะของกลุ่มตัวอย่างและลักษณะการแจกแจงของตัวแปร โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ ค่าความโด่ง รวมทั้งการแจกแจงความถี่ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for Windows 7.5
2. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีตัวแปรภูมิหลังต่างกัน โดยการทดสอบค่าสถิติที่ (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์และการถดถอยระหว่างตัวแปร โดยใช้ความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์เป็นตัวแปรตาม และใช้การเห็นคุณค่าในตนเอง ความพึงพอใจ ความขัดแย้งในบทบาทความเครียด องค์ประกอบด้านบุคคล และองค์ประกอบด้านเหตุการณ์ การสนับสนุนทางสังคมเป็นตัวแปรอิสระ

4. ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลสมการโครงสร้าง ตามทฤษฎีกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยใช้โปรแกรมลิสเรล (Lisrel VIII) ประเมินค่าพารามิเตอร์โดยวิธีไลค์ลิฮูดสูงสุด (maximum likelihood = ML) (Joreskog and Sorbom, 1986; นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2538) ตามโมเดลที่ใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ผลการวิเคราะห์จะนำเสนอในรูปแบบการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบความสอดคล้องในโมเดลการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ คือ ค่าสถิติไค- สแควร์ (chi - square) ดัชนี GFI (goodness - of - fit - index) ดัชนี AGFI (adjusted goodness - of - fit - index) โมเดลแสดงเส้นอิทธิพลทางตรง (direct effect) ของตัวแปรที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการทำวิทยานิพนธ์ รวมทั้งตารางแสดงอิทธิพลรวม (total- effect) และอิทธิพลทางอ้อม (indirect effect) และเปรียบเทียบดัชนีวัดระดับความสอดคล้องของโมเดลแต่ละโมเดล

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย